

цілісної конкурентної системи, яка ідентифікує себе в композиції певних елементів, використання ситуативного підходу, у відповідності до якого клієнти визначають рівень конкурентоспроможності і рівень розвитку підприємства, визнання необхідності розробки й реалізації системи стратегічного управління рівнем конкурентоспроможного розвитку компанії, розробка внутрішньої фірмової системи параметрів і стандартів для визначення оптимального рівня розвитку готельно-ресторанного підприємства, визнання базового значення та пріоритетності функціонування системи інноваційного управління для безпеки бізнесу компанії, визнання соціальної відповідальності перед суспільством та перед окремими покупцями готельно-ресторанного продукту та сервісів.

В короткостроковому періоді стратегія підприємства повинна вирішувати такі задачі: аналіз фактів, які пов'язані з показниками ретроспективного аналізу, логіки розвитку подій на підприємстві і у зовнішньому середовищі, поведінки споживача, діагностики внутрішніх проблем надання послуг, дії зовнішніх чинників, прогноз перспективних цілей відносно показників при постійному контролі, розробка концепції і плану з використання потенційних можливостей комплексного готельно-ресторанного продукту й підприємства, організація, забезпечення, поєднання ресурсів та технологій для раціонального використання в управлінні, створення ефективних управлінських структур для забезпечення реалізації оперативних цілей компанії по досягненню планових показників, забезпечення координації й інтеграції діяльності всіх підрозділів та спеціалістів, що пов'язані з процесом виробництва комплексного продукту.

Взагалі, розробка посткризової стратегії розвитку готельно-ресторанних підприємств повинна поєднувати цілі, системні задачі та стратегії різних рівнів. Перспективним напрямком є дослідження механізму розробки digital-стратегії.

Література:

1. Стратегічне управління готельними підприємствами в умовах глобалізації. Запорізький національний технічний університет. Колективна монографія / за заг. ред. В. М. Зайцевої. Запоріжжя : ЗНТУ, 2018. 120 с.

2. Кукліна Т. С., Корнієнко О. М. Особливості менеджменту на підприємствах ресторанної галузі. *Інфраструктура ринку. Серія: Економіка та управління підприємствами*. Випуск 13. 2017. С. 119-122.

3. Tsviliy S., Gurova D., Bulatov S. Reserves for reduction of labor capacity of hotel and restaurant product and their effective use in the enterprise personnel management system. *Електронний науково-практ. журнал «Інфраструктура ринку»*. Причорноморський НДІЕтаІ. Одеса. 2020. № 47. С. 123-128.

ОСОБЛИВОСТІ БІЗНЕС-ПЛАНУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЄКТІВ

Кіреєва В. О.

Науковий керівник: Марченко О. В., к. е. н, доцент

Харківський національний університет будівництва та архітектури

У 2020 році економіка України зіштовхнулася із проблемою, яка вплинула на масове закриття та банкрутство бізнесів – пандемія Covid-19. Вона змусила компанії передивитися загалом свої стратегії розвитку та внести певні корективи у них. За офіційними даними Спілки українських підприємців, діяльність малого та середнього бізнесу можна охарактеризувати так: майже 60 % власників бізнесу в квітні 2020 р. продовжували свою діяльність під час обмежень, а 29 % взагалі припинили роботу (мікробізнес). Щодо доходу, то відбулося зменшення доходів на 25-50 % у порівнянні з попередніми роками і звільнили від 10 до 25 % працівників, а третина власників мікробізнесу були змушені звільнити до 50 % штату співробітників [1]. Для підприємців потрібно було негайно розробляти новий план розвитку компанії та передбачити можливі проблеми, що можуть призвести до її збанкрутування. Отже, метою даної роботи є визначення доречності застосування бізнес-планування під час розробки інноваційних проектів в період світової пандемії.

До визначення поняття «інноваційний проект» існує декілька підходів. Так, Панасенко М. Ю. та Шульгіна Л. М. визначають дане поняття як складну систему, в якій взаємопов'язані терміни, ресурси та виконавці заходів щодо досягнення визначених цілей за такими напрямками розвитку, які є пріоритетними для країни [2]. В Законі України «Про інноваційну діяльність» інноваційний проект визначається як комплект документів, який визначає комплекс та процедуру усіх необхідних інноваційних та інших заходів щодо реалізації та створення інноваційних продукції чи продукту [3]. Таким чином, бізнес-планування відіграє ключову роль при розробці проектів, тим паче й інноваційних.

Особливості бізнес-планування інноваційних проектів полягають у наступному:

- увага на комерційному ефекті від інноваційної діяльності;
- високий рівень ризику;
- невизначеність навколишнього середовища на ринку.

Через невизначеність ринкового середовища в бізнес-плануванні необхідно під час аналізу інноваційного проекту враховувати певні фактори ризику. До таких ризиків належать [2]: екологічні ризики, технічні, юридичні, фінансові, маркетингові, будівельно-експлуатаційні ризики та інші.

На відміну від інших видів проектів бізнес-планування, головна мета інноваційних проектів полягає у розробці новітніх напрямів розвитку та проведенні заходів, спрямованих на створення інноваційної продукції. Тому, основними завданнями даного виду бізнес-плану є: обґрунтування обсягів реалізації інноваційної продукції, аргументація способів ефективного фінансування інноваційних проектів та доведення можливості реалізації такої продукції. Проте потрібно пам'ятати про те, що бізнес-план інноваційних проектів характеризується високим ступенем ризику. Тому, підприємству необхідно дуже чітко зрозуміти, в якому проекті буде доцільним акумулювати свої кошти.

Отже, можна сказати, що період пандемії став переломним моментом, який підштовхнув підприємства до застосування бізнес-планування для збереження своїх позицій на ринку. За допомогою такого планування підприємці можуть визначити основні пріоритети розвитку своєї компанії, зрозуміти, в які саме інноваційні проекти найкраще спрямовувати гроші, розробити нові шляхи виходу на цільовий ринок та підвищити лояльність своїх споживачів.

Література:

1. Вагнер І. М., Демко І. І. Вплив COVID-19 на економічний розвиток малого і середнього бізнесу в Україні. *Вісник університету банківської справи*. №1. 2020. с. 59-66

2. Панасенко М. Ю., Шульгіна Л. М. Теоретичні основи бізнес-планування інноваційних проєктів в умовах невизначеності та ризику. URL: https://ela.kpi.ua/bitstream/123456789/22440/1/2_10_Panasenko.pdf

3. Закон України «Про інноваційну діяльність» № 40-IV від 4 липня 2002 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15#Text>

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ДІЯЛЬНІСТЮ СТРАХОВИКА

Клименко Д.В.

Науковий керівник: Чвортко Л.А., к. е. н., доцент

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

В сучасних умовах розвиток ринкової економіки в Україні неможливий без розвиненої страхової галузі, адже зміни, що відбулися в країні, зумовили необхідність використання учасниками господарських відносин страхування як важливого елементу економічного механізму та способу захисту від несприятливих подій, стихійних лих та катастроф.

Ефективне управління створює основу для економічного процвітання страхової системи в цілому, та страхової компанії зокрема. Головним завданням управління страховою діяльністю є розвиток страхового бізнесу через активізацію системи продажів страхових полісів та інших напрямів діяльності страховика.

Страховий менеджмент – це професійне управління страховою діяльністю страхової компанії, що спрямоване на максимізацію прибутку за умови раціонального використання всіх наявних ресурсів [1, с. 13].

Сутність управління у сфері страхування розкривається в його функціях, які виявляються в конкретних видах управлінської діяльності, що здійснюються за допомогою спеціальних прийомів і способів. Окрім того, під функціями страхового менеджменту розуміють відповідну організацію роботи та контроль діяльності страхової компанії. Загальновизнаним серед вітчизняних учених є твердження, що сутність управління страховою компанією найкраще